

KIJOWY (3) *ai*

kijowy (2), **Kijow** (1).

Teksty nie oznaczają ó.

sg f G kijow(e)j (1). ◇ pl N m pers Kijowi (1). subst kijow(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Przymiotnik od „kij”:

1. Od znac. ‘przedmiot służący do bicia’ (2) :

a. Wykonywany przy użyciu kija (1) :

Wyrażenie: peryfr. »kijowa robota« = bicie (1): Bo dobrzy zli być przeftawáią s cnoty/ Zli záfie czáfem s kijowey roboty. RejZwierc 221v.

b. Spowodowany przez kij, tj. bicie kijem (1) : *ále ich zelżywości fzpetne á guzy fzkaráde kijowe od chłopftwá potkáły WerGośc 221.*

2. Od n-pers (1) : *Potomkowie Kijowi byli Ofzkáld á Dir BielKron 343v.*

KW